

VAN
oude dame
NAAR
Grande Dame

Een woning realiseren waar binnen- en buitenruimtes naadloos in elkaar overlopen is geen kennesinne. Zeker niet wanneer de woning in kwestie meer dan 130 jaar oud is. Mede dankzij de hulp van twee specialisten, interieurarchitect Babs Appels en het tuinarchitectenduo Denkers in tuinen, slaagde de familie Vermeulen hier wonderwel in.

TEKST CLAUDIA KOOPMAN FOTOGRAFIE HENNY VAN BELKOM

Na jarenlang met veel plezier in Amsterdam te hebben gewoond, was de familie Vermeulen op zoek naar wat meer rust, ruimte én een tuin. Deze wensen zagen ze vervuld in een woning van 235 vierkante meter aan de rand van een dorp in Het Gooi. Alvorens het huis bewoonbaar zou zijn, moest er nog van alles aan gebeuren, het was namelijk al meer dan 130 jaar oud en kwam met gebreken. Sacha Vermeulen: 'Het huis stamt uit circa 1880, al kunnen we dat niet met volledige zekerheid zeggen, omdat de originele documenten zijn verwoest tijdens een brand in het gemeenteregister. Wanneer je zo'n oude woning koopt weet je dat je van alles kunt verwachten en daar waren we ook op voorbereid. Maar uiteindelijk is het ons alleszins meegevallen.'

Desalniettemin was het een flinke klus. Het huis was bijvoorbeeld niet meer waterpas, er zat een knikje in. Sacha: 'Dat stond in het bouwrapport, dus het was geen verrassing, maar daar waren we inderdaad wel even zoet mee. Ga je ramen en deuren recht zetten? Is het überhaupt verstandig om zo'n oude dame volledig te strippen? Uiteindelijk hebben we ervoor gekozen dit wel te doen. De vloeren zijn geëgaliseerd, de hele balkenconstructie is verstevigd, de zolder is aangepakt, er zijn nieuwe leidingen gelegd en een cv en elektriciteit geïnstalleerd. Maar goed, het voordeel van zo'n ingrijpende verbouwing was natuurlijk wel dat we het huis volledig konden herinrichten naar onze eigen woonwensen. Al met al heeft de verbouwing zo'n anderhalf jaar in beslag genomen, de afwerking even niet meegerekend. Wél met respect voor de originele *features* en de historie, want dat was tenslotte een van de redenen waarom we in eerste instantie voor dit huis waren gevallen. Het is een huis met een ziel en die wilden we beslist intact houden.'

Zo werd in badkamer gekozen voor een klassieke uitstraling met Carrara marmer en voor de vloeren op de begane grond en de eerste verdieping voor Aformosia parket in een Hongaarse puntmotief. 'Het is makkelijk in het onderhoud en we vinden het mooi, maar ook omdat het over honderd jaar nog steeds mooi is en karakter heeft. We hebben het zelfs laten leggen in de badkamer, dit hout kan dat hebben.'

'Tijdens onze vorige verbouwing hadden we al heel fijn samen gewerkt met interieurarchitect Babs Appels. Babs is heel goed met lichtinval en lichtplannen en dus besloten we haar ook bij dit project te betrekken. We hadden allebei het gevoel dat het "nieuwe" het huis moest verdienen. Daarom is gekozen voor natuurlijke materialen en elementen die er al in zaten hebben we geprobeerd zoveel mogelijk te behouden.' Meest ingrijpend was de aanbouw van de serre waar nu de keuken zit. Sacha: 'De keuken die er zat was klein en oud. We wilden uiteraard het gemak van een moderne keuken, maar wel eentje die zou passen bij de rest van het huis. Hij moest licht zijn en aansluiten bij de achtertuin op het oosten, zodat we het "buitengevoel" binnen konden halen. De beste manier om dit te doen was door een serre van staal en glas te laten ontwerpen, waarbij uiteraard rekening is gehouden met het originele gebouw. De bovenzijde van de serre is opgetrokken uit speciaal glas dat zomers de zon buiten en 's winters de warmte binnen houdt. De stalen constructie past bij het gevoel van het huis dat, ondanks dat het klassiek en statig aandoet, van zichzelf ook iets stoers heeft.'

ADVERTENTIE

De verschillende bouwstijlen vullen elkaar inderdaad perfect aan. De glazen serre fungeert als een soort transparante overgang van het huis naar de tuin, waardoor het inderdaad lijkt of de keuken zich buiten bevindt. 'Als het stormt lijkt het soms alsof je er middenin zit, maar dan wel lekker beschermt. Het licht en het groen werkt enorm rustgevend,' aldus Sacha.

De keuken zelf is van Arclinea waarvan de indeling door Sacha, in samenwerking met Vincent Lamet, voor rekening werd genomen. Sacha: 'Bij het ontwerp van de keuken voor ons "glazen huis", is goed rekening gehouden met het lijnenspel, licht en ruimte. We hebben gekozen voor veel natuurlijke, tijdloze materialen, een strak lijnenspel en hebben optimaal gebruik gemaakt van licht en ruimte. Om zo min mogelijk zwaarte aan het eiland te geven is er gekozen voor roestvrij staal omdat dit een spiegelend effect heeft, de kleur van de omgeving aanneemt en het licht maximaal weerkaatst. Door het gebruik

van roestvrij staal, hout, steen en glas is de keuken niet alleen overzichtelijk, maar ook hygiënisch.'

Hoewel alles in goed overleg met haar man gebeurde was de verbouwing vooral Sacha's 'project'. De keuken nam hierin een belangrijke plaats in. Het resultaat mag er zijn, het is een echte woonkeuken geworden. Geen wonder dus dat het één van de populairste plekken in het huis is geworden. Maar hoe zit het met de tuin? Sacha: 'Het was voor ons erg belangrijk dat die volledig in harmonie zou zijn met de rest van het huis. We wilden niet een tuin die uit losse elementen zou bestaan, maar dat ieder element het andere zou versterken. Zowel voor- als achtertuin beslaan een oppervlakte van zo'n 200 vierkante meter en rust was daarbinnen wel het kernbegrip. En we zochten aansluiting met het huis. Een kennis heeft ons in contact gebracht met de tuinarchitecten Denkers in tuinen en die hebben ons hierbij echt perfect geadviseerd.'

Dat was prettig, want bij zo'n oud huis, hoorde vast ook een dito oude tuin met toebehoren? Sacha lachend: 'Dat klopt. Er stonden in de achtertuin enkele prachtige bomen die geplant zijn rond de bouw van het huis en die hebben we weliswaar gesnoeid maar verder mogen die solitair staan pronken. Hopelijk nog honderd jaar. Door de bomen is een soort natuurlijke patio in de tuin ontstaan die als extra leefruimte fungeert. Al het overige hebben we volledig moeten afgraven. Er is ruim een meter grond afgegraven omdat in de bodem nog allemaal bouwmaterialen van vroeger bleken te liggen. We hebben overal nieuw zand gestort en de tuin volledig opnieuw aangelegd. Aan de achterzijde van de tuin stond al een oude berging. Dat was het uitgangspunt voor de twee meter hoge tuinmuur, die over de volledige lengte, de tuin aan het huis koppelt. Er is rust gecreëerd door uitsluitend gebruik te maken van natuurlijke materialen en door de strakke lijn van de muur en de langgerekte waterpartij. 's Avonds is de vijver prachtig verlicht en ook in de tuin hebben

we grondspots aan laten leggen. Verder is er een groot terras en zijn er twee kleinere terrasjes aangelegd waar op verschillende momenten van de dag zon is. Op het grote terras staat een grote tafel waar we met een heleboel mensen tegelijk kunnen eten en drinken. Verder hebben we nog een zitplek onder de boom, eentje achter bij de schuur met het Dedon zitje en aan de voorzijde van het huis hebben we later op de avond nog zon. Op een mooie dag bewegen we ons dus door de tuin de zon achterna!

Sowieso opvallend aan de voortuin is de dubbele heg. Wat was hier de idee achter? 'De voortuin is niet op functie ontworpen maar vooral grafisch. Hij moest passen bij de klassieke lijnen van het huis en ook wilden we hier veel groen. Omdat de voorzijde van het huis zich vlakbij een tamelijk drukke weg bevindt, was dit een ideale groene oplossing die tevens voor beschutting zorgt. De massieve taxusblokken fungeren als overgang en

routebegeleider naar de voordeur en wekken tegelijkertijd de illusie dat we ons verder van de straat bevinden dan we werkelijk zitten. Van binnen hebben wij lekker uitzicht op het groen. In het voorjaar groeien er links en rechts honderden witte tulpen. Heerlijk!

En hoe bevalt de tuin qua onderhoud? Sacha: 'Voor het snoeiwerk schakelen we een hovenier in. Ik beschik niet over hele groene vingers dus dat de tuin onderhoudsarm moest zijn was wel een vereiste. Sommigen zeggen onderhoudsvrij, maar dat bestaat natuurlijk niet. Wil je van een tuin, in zijn optimale vorm kunnen genieten, zul je er uiteraard wel wat aan/voor moeten doen. Het meeste werk hebben we eigenlijk nog aan de bomen als de bladeren beginnen te vallen. Maar die vegen we met plezier weg hoor.'

Hoe kijken ze nu terug op de hele operatie? Sacha: 'Het succes van zo'n project als dit staat of valt toch met het team en hoe die onderling kunnen samenwerken. Wat dat aangaat hebben we het verschrikkelijk goed getroffen. Ook moet je natuurlijk realistisch zijn, niet alles is te realiseren. Over wat wel en niet mogelijk was zijn we heel goed geadviseerd. Zoals over de knik in het huis en hoe dit probleem aan te pakken. Tijdens de verbouwing hebben we er echt heel dicht op gezeten en gelukkig hadden we een opzichter die ook heel erg open stond voor bouwvergaderingen.' Dat het een bijzonder goede ervaring was, blijkt wel als Sacha besluit met: 'De verbouwing was echt een beetje mijn project. Ik vond het echt ontzettend leuk om te doen, misschien dat ik het ooit nog een keer zou doen, voor een ander. Want hier gaan we voorlopig zeker niet meer weg.'